

CORONAVIRUS pàg 3
Els professionals de les feines amb més risc viuen un dia a dia ple d'incerteses

BÀSQUET pàg 20
Estela Cusiné (CB Roser):
"El bàsquet i les companyes m'omplen de vida"

líniaeixample

Setmanari • 2/2/2022 • Núm. 189 • liniaeixample.cat

cada dimecres

Inquietud pel possible trasllat d'una part de l'Hospital Clínic

Veïns i comerciants creuen que si es trasllada la part hospitalària del centre, l'Esquerra de l'Eixample ho patirà pàg 10

Centre LGTBI Barcelona

Una llar per a molts

El Centre LGTBI celebra el tercer aniversari pàg11

Foto: Ajuntament

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 12
Jaume Llanza, propietari de la Ferreteria Llanza:
"Treballar és un estímul"

AMPLIACIÓ DEL TEMPLE pàg 14
Afectats Sagrada Família:
"No ens mourem de casa"

EL FORT PIENC pàg 15
El barri celebra l'Any Nou Xinès a l'Arc de Triomf

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Quan treballar és un risc

» La restauració i l'ensenyament són dos dels sectors on els seus treballadors s'exposen més al virus
 » Por de contagiar-se o de contagiar els altres són dues de les grans preocupacions en algunes feines

Alba Losada
BARCELONA

En poques ocasions són reals aquelles històries de pel·lícula en les quals una persona resulta per sorpresa hereva d'una immensa fortuna o troba un tresor en una illa deserta i, contra tot pronòstic, aconsegueix el que molts voldrien: ser el seu propi cap i anar a treballar només quan ho desitgi o sigui imprescindible. En el nostre món gairebé tothom ha de treballar per viure, i aquesta realitat pot ser complicada en feines que només es poden fer de manera presencial i on, a més, les possibilitats d'infectar-se de covid són altes.

N'és un clar exemple la restauració. La Raquel Garcia explica que, encara que va perdre la por al virus quan el va passar fa uns mesos, des que va començar l'octubre passat a treballar en un restaurant de la Dreta de l'Eixample té moltes més angoixes que abans. "Tot i que porto una mascareta FFP2, quan recullo plats bruts d'una taula no els puc portar directament a netejar si, per exemple, he d'atendre de pressa uns altres clients. Al final no deixo d'estar en contacte amb fluids d'altres", assenyala Garcia sobre una situació que, després de la jornada, pot omplir-la de males sensacions.

Tal com recalca, de vegades es pregunta si, per exemple, s'ha tocat sense voler els ulls abans de desinfectar-se les mans. El pitjor de tot és que preocupacions similars a aquesta, afirma, es repeteixen quan veu clients tossir, a la mínima que té mocs o quan, com va passar fa pocs dies, un client marxa del restaurant perquè s'assabenta que ha estat contacte d'un positiu. Davant d'aquestes situacions, per a Gar-

Els bars i els restaurants han patit restriccions durant tota la pandèmia per frenar l'augment de casos. Foto: David Cobo/ACN

cia és impossible no dir que el més lògic seria que els clients també portin mascareta mentre no mengen ni beuen a l'interior dels restaurants. "Ja que els cambrers hem de passar per aquests riscos, ens ho posarien més fàcil", suggereix.

DIRECTRIUS CONFUSES

Només cal fixar-se en les últimes dades per recordar que l'ensenyament és un altre sector colpejat per la sisena onada: a finals de gener, encara hi havia 7.894 professionals de centres catalans en quarantena. L'Aina Planas –nom fictici–, professora d'un institut de 800 alumnes de Nou Barris, està fora d'aquestes xifres. Assegura que no s'ha contagiat en les darreres setmanes i que tampoc han caigut gran part dels seus companys. "Però cal deixar clar que això no és habitual. Sé de

centres on més de la meitat dels mestres estan confinats", insisteix.

En aquest sentit, Planas recalca que no se sent més exposada que un cambrer, perquè els estudiants sí que porten mascareta. El que la preocupa, però, és com de "desemparada" se sent per part de l'administració. Un exemple: davant d'un cas positiu, fins ara els alumnes vacunats poden anar a classe i els no vacunats s'han de quedar a casa. "És un caos perquè en tenim la meitat a casa i l'altra meitat a l'aula. S'han de fer classes telemàtiques, encara que el sistema no hi està preparat i no tots els estudiants tenen bona connexió", denuncia. Ara, però, tot això sembla que serà història, perquè s'eliminaran les quarantenes a les escoles, tal com es va fer públic ahir.

No es podria continuar aquest reportatge sense parlar del col·lectiu que més ha estat en contacte

amb el virus des de l'esclat de la pandèmia: els sanitaris. Per part seva, la metgessa de família del CAP Fort Pienc, Alba Martínez, indica que des que va contagiar-se per primera vegada el març del 2020 no ha patit més per aquesta possibilitat. El que se li ha fet més difícil en els darrers mesos, apunta, ha estat la conciliació familiar. "Quan es van contagiar les meves filles, havia d'anar a treballar i no podia deixar-les amb cap cangur ni amb els meus pares", assenyala Martínez. Paral·lelament, afegeix que una altra dificultat és el tracte amb les persones que donen sentit a la seva feina: els pacients. "He d'estar sana perquè atenc persones de risc", alerta.

SENSE PODER PARAR

Ser part d'un equip petit també té les seves dificultats. Aquest és el cas de la treballadora d'un centre d'es-

tètica de l'Eixample, Mariona Casanovas – nom fictici –. Quan hi ha hagut casos positius explica que no ha tingut cap altra opció que fer la feina d'altres persones i, en conseqüència, passar més temps al lloc de treball. Un exemple, afirma, és que fa poques setmanes va continuar treballant després que quatre companyes donessin positiu.

Va ser a partir de llavors que qualsevol símptoma, típic d'un refredat o provocat per la baixada de les temperatures, li feia pensar que era covid. Tal com recorda, "sentia picor al coll i congestió". Constantment pensava que s'havia contagiat, però donava negatiu als tests d'antígens. Amb el pas dels dies va comprovar que els tests no s'equivocaven, però ja tenia unes inquietuds, provocades per la sensació de risc, que segurament faran que no torni a mirar la seva feina igual durant un temps.

Segueix-nos
 a les xarxes socials
 @liniaxarxa

facebook
 twitter
 instagram

La lupa

Respirar aire tòxic

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Nazaret Romero/ACN

Fa molts anys que la deficient qualitat de l'aire és una qüestió sense resoldre a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins i tot diria que és un tema recurrent que té alts i baixos. En períodes electorals guanya presència a l'esfera pública. Algunes formacions polítiques en fan bandera amb mesures per combatre-la i d'altres, menys interessades, hi passen de puntetes. I fora de campanya se'n parla poc. Segurament no interessa esbombar gaire les conseqüències sobre la salut dels elevats nivells de contaminants atmosfèrics.

No en va més de set milions de persones moren prematurament cada any arreu del planeta a conseqüència de la contaminació atmosfèrica. A l'Estat espanyol aquesta xifra s'eleva fins a les quaranta mil, i a l'àrea metropolitana de Barcelona són aproximadament unes dues mil. Xifres difícils d'assumir i a les quals hem d'afegir els problemes cardiovasculars, respiratoris i les afectacions en el desenvolupament dels infants que provoca respirar un aire tòxic.

És innegable que en els darrers anys la qualitat de l'aire ha millorat en comparació amb les dades de principis de segle. I això ha estat així perquè com a societat hem pres consciència i hem forçat els governs a trobar solucions a un greu problema de salut pública. A més, circumstancialment, el confinament de la pan-

dèmia va ajudar a avançar cap a aquest objectiu amb la reducció dràstica de l'ús del vehicle privat, així com per les actuacions de pacificació dels carrers.

Així i tot, i tal com indica l'Anuari de la contaminació a Barcelona 2021, la tendència observada en el darrer any és de creixement dels nivells de contaminants atmosfèrics. Fet i fet, l'oasi ambiental que va dibuixar el confinament ha estat un miratge, i per això és lògic que ens preguntem si les actuals polítiques de

Posar pedaços per reduir la contaminació només serveix per esquivar l'arrel del problema

qualitat de l'aire són suficients per atacar l'arrel del problema. I a la llum dels resultats podríem dir que no.

La Zona de Baixes Emissions ha resultat ser una mesura amb un baix impacte sobre els nivells de contaminants atmosfèrics, però molt efectiva per renovar el parc automobilístic. El percentatge de carrers a l'àrea metropolitana transformats en zones de vianants és, malauradament, anecdòtic i l'ús del transport públic se situa un 20% per sota dels

valors anteriors a la pandèmia, alhora que l'ús del cotxe continua creixent a Barcelona des de l'inici de la pandèmia.

Això coincideix, a més, amb la decisió de l'Organització Mundial de la Salut de reduir pràcticament a la meitat el topall de contaminants atmosfèrics per sobre dels quals la contaminació té impacte sobre la salut. Un fet gens menyspreable que deixa l'actual legislació en matèria de qualitat de l'aire, molt menys exigent, en fora de joc, i el més important: ens fa adonar que l'aire que respirem arreu de l'àrea metropolitana i especialment a la ciutat de Barcelona és més perjudicial per a la nostra salut del que creïem.

No existeixen receptes màgiques, com tampoc mesures senzilles, per millorar la qualitat de l'aire a les nostres ciutats. Però hem de ser conscients que posar pedaços per reduir la contaminació atmosfèrica només serveix per esquivar l'arrel del problema, que no és cap altre que l'ús massiu del cotxe. Hi ha molta feina a fer. Així i tot, la recepta és evident: menys cotxes, més transport públic i més salut. I, sobretot, governs amb compromís als ajuntaments que apliquin i no utilitzin electoralment les mesures de qualitat de l'aire. Mentrestant, continuarem esperant aquest moment respirant un aire que a poc a poc ens va emmalaltint.

Aquí es
piula

El Twitter en paper

@Bosch_Marta

Cada nova mudança em deixa més cansada i empenyada amb aquest mercat immobiliari que ens empeny al nomadisme de pisos de persianes i aixetes avariades, propietat de persones gasives i sense escrúpols, que han convertit un dret bàsic en una quota de la seva hipoteca a Cunit.

@LaTangues

Una alumna se sent malament perquè amb tants companys confinats es concentra millor i voldria ser poquets a classe sempre. De debò, quan tindrem ràtios saludables per a la canalla, @govern? Foteu recursos on toca, que esteu tot el dia fotent places noves per a polis.

@EscurcoNegre

El discurs de Gerard Pi-qué amb això de l'Ibai Llanos és el del catalanet acomplexat de tota la vida que quan parla amb espanyols els va repetint "nah, quizá te encuentres algún loco, pero la mayoría de gente es normal y te habla en castellano a la primera" per calmar-los.

@sara05villa

Hola, @el_pais, publicasteis el otro día una pieza afirmando la absurdidad del lenguaje inclusivo dado que el masculino es perfecto como valor genérico. Pues Rafa Nadal es el CUARTO tenista en ganar 21 Grand Slams: Court tiene 24, Serena Williams 23 y Graff 22. Un poco de rigor, ¿no?

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 43221-2010

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Centre LGTBI

El Centre LGTBI de la ciutat, situat a Sant Antoni, celebra el seu tercer aniversari. Durant els seus primers tres anys de vida, s'ha convertit en un espai referent en tot allò que té a veure amb la defensa dels drets de les persones LGTBI.

pàgina 11

Ferreteria Llanza

L'històric negoci del passeig de Sant Joan es va fundar el 1928 i continua aixecant la persiana cada dia. El seu propietari, en Jaume Llanza, que té 80 anys, explica que no pensa en la jubilació perquè per a ell treballar "és un estimul".

pàgina 12

Ajuntament

L'Associació d'Afectats per la Construcció de la Sagrada Família reclama que la comissió de treball sobre l'encaix de l'ampliació del temple amb els pisos afectats del carrer Mallorca comenci a funcionar de forma regular, cosa que no està passant.

pàgina 14

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *Dani Roure: memòria privilegiada*
- 2 *D'invisible a decorar una façana*
- 3 *Les escoles de Glòries estrenen una nova línia del Bicibús*
- 4 *Elsa Artadi, sense rivals: és l'única candidata a les primàries de Junts a Barcelona*
- 5 *Demanen més ambició en les reformes dels entorns escolars*

La clau

Serem més pobres

per Pedro Jesús Fernández

Aquest any les persones pensionistes serem més pobres. Tanmateix, no entrarem a denunciar l'increment de la pobresa, en general, ni tampoc el sagnant i vergonyós creixement de les desigualtats generat per la pujada escandalosa dels preus de productes de primera necessitat. Una pujada sense cap justificació raonable que no sigui l'interès de l'oligarquia financera i els poders especuladors i rendistes que tot ho controlen.

Les dades de 2021 ens mostren que el 20% més ric de la població espanyola té una renda neta 5,8 vegades superior a la del 20% més pobre. El 2020, un total de 12.495.000 persones (el 26,4% de la població espanyola) estaven en el llindar de la pobresa o en risc d'exclusió social i, d'aquestes, més de 9 milions estaven en risc de pobresa.

Cada dia més gent arriba a final de mes amb moltes dificultats per afrontar les despeses de productes essencials. El nombre de persones en aquesta situació va augmentar del 7,8% fins al 10% el 2020. Actualment, són més de 4,5 milions de persones.

D'altra banda, aquest any ha augmentat notablement la taxa de pobresa entre la gent gran: s'ha incrementat fins al 18,8%. Com que la majoria de persones grans són pensionistes, aquest any s'incrementarà el nombre de pobres.

El 42,8% de les pensions de jubilació i el 37% de les de viduïtat tenen un import inferior al llindar de la pobresa severa (458 euros mensuals en 14 pagues). A nivell estatal, això representa el 16,1% dels 9,8 milions de pensionistes.

Ser pobre significa no disposar dels recursos materials, culturals i socials necessaris per satisfer les necessitats més bàsiques i, per tant, quedar exclòs de les condicions de vida mínimament acceptables per a qualsevol ésser humà.

El 2 de desembre, el Congrés dels Diputats va aprovar la reforma de les pensions impulsada pel ministre José Luis Escrivá. Aquesta reforma, entre altres mesures, deroga el límit del 0,25% per la revalorització de les pensions imposat per Mariano Rajoy, cosa que suposava perdre poder adquisitiu, any rere any, per a les persones pensionistes.

Les Mareas de Pensionistes sempre hem reivindicat que les pensions s'haurien de revaloritzar en funció de l'IPC real. Aquest any, segons l'INE, la inflació ha sigut del 5,6%. En conseqüència, les nostres pensions s'haurien d'incrementar aquest mateix percentatge.

Però, ves per on, el percentatge que se'ns aplicarà serà el 2,5%. És a dir, l'IPC mitjà anual dels 12 mesos previs, i no l'IPC acumulat. Això suposarà uns 26 euros al mes de mitjana. Més o menys el que s'ha incrementat, com hem pogut comprovar, el costell de la compra, la llum i altres serveis. Quina vergonya!

En definitiva, les persones pensionistes haurem perdut un

3,1%. És a dir, serem més pobres. I, el més important, l'increment serà la meitat de l'IPC real.

Per a una persona pensionista que cobra uns 700 euros al mes, la pèrdua anual serà d'uns 300 euros, mentre que per a una altra que cobri uns 1.700 euros mensuals, la pèrdua anual serà de 714 euros.

Allò que s'anomena popularment *paguilla*, i que cobrem al gener, no és més que la diferència entre l'increment del 0,9% que hem estat cobrant durant el 2021 i l'IPC aplicat ara, el 2,5%. Així, a mitjans de gener, les persones pensionistes hem cobrat entre 200 i 240 euros per compensar la diferència. Ara bé, hem perdut de mitjana uns 500 euros anuals que ja no recuperarem.

També les pensions mínimes continuaran sent de misèria, ja que estan per sota del Salari Mínim Interprofessional (SMI) i aquest, lluny del que estableix la Carta Social Europea. És evident que cada vegada és més gran la bretxa entre les pensions i els salaris i l'increment del cost de la vida.

Això sí, l'Estat continuarà pagant durant els pròxims cinc anys la fredorosa quantitat de 27.721 milions d'euros del rescat bancari que, segons va dir Luis de Guindos (PP) quan el va anunciar, no costaria res als contribuents.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ArribaElFinal?

#PauJuvillà

#PolèmicaEurovisiva

@**govern**: El Govern vol eliminar les quarantenes dels centres educatius. També acorda la reobertura de l'oci nocturn l'11 de febrer sense límits d'aforament ni d'horaris.

@**Catinformacio**: La mesa del Parlament proposa que s'aturi l'activitat de la cambra temporalment en protesta per la retirada de l'escó al cupaire Pau Juvillà.

@**Sainzdeaja**: 'Ay Mamá', escrita per Rigoberta i el seu home. 'Terra', per Tanxunguietas. 'SloMo', per una gentada (cap d'ells és la cantant) i amb drets musicals de @BMGSpain.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicidis, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Foto: Pexels

Les millors perles

Una dona va estar cobrant durant trenta anys la pensió d'un mort, tal com ha publicat *elDiario.es*. La senyora, ara octogenària, treballava a l'hospital on va morir l'home el 1980, i des d'aleshores s'embutxacava els diners de la seva jubilació.

Té 129 fills i n'està esperant nou més. És el cas d'un britànic de 65 anys que ha continuat donant esperma tot i que l'edat límit per fer-ho són els 45. L'home, jubilat, ho va explicar al programa de televisió *This Morning*.

L'Hospital del Vendrell va patir un incendi (sense víctimes) fa uns dies. L'origen del foc: la cigarreta que va encendre un pacient, que va acabar ferit amb cremades al pit i al coll. Com a mínim es va estalviar haver d'anar a l'hospital... Ja hi era.

Detenen un home de 36 anys a Granada per conduir begut per les vies del metro, també als trams subterranis. La policia li va fer dues proves d'alcoholèmia i, per a sorpresa de ningú, va donar positiu. I amb nota.

Twitter (@AustralianOpen)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Amau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% addicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareta Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra *pedrea* inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluç sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el *cotarro* i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos imprescindibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res.

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

I unes quantes

portes giratòries

dels que firmaren

aquelles

liberalitzacions exprés

i acabaren l'endemà

en el butacó

d'un consell

d'administració

”

Flaixos

@DrSaoirse: He dit a la veïna americana que l'hospitalització de ma mare, la recuperació al sociosanitari i la fisioteràpia són gratis, i es pensa que soc d'una república socialista.

@laialapapaia: Considero fort que la majoria d'humans ens hàgim resignat a acceptar que la impressora que tenim a casa no arribarà a funcionar mai.

@vicentmontagud: El único peligro que corremos los periodistas ahora mismo en Kiev es rompernos la crisma resbalando sobre el hielo y eso te puede pasar en Lleida.

Una gran part de la població ja pot rebre la dosi de record de la covid

Algunes persones, malgrat tenir la pauta de vacunació completa, veuen disminuïda la protecció, sobretot davant de noves variants com l'òmicron. Foto: Generalitat

► El Departament de Salut ha ampliat a una bona part de la població la vacunació de la dosi de record de la covid. En concret, ja la poden demanar totes les persones de 30 anys o més que van ser vacunades amb Pfizer o Moderna en la pauta completa, sempre que hagin passat 5 mesos des que la van rebre. També se la poden posar tots els joves d'entre 18 i 29 anys que van rebre la pauta completa d'aquestes mateixes vacunes 8 mesos enrere.

S'afegeixen, d'aquesta manera, als grups d'edat de 40 anys o més i als vacunats de totes les edats amb AstraZeneca i Janssen. De fet, aquests continuen sent els grups prioritaris per a la recepció de la dosi de record, a més de les persones immunodeprimides, el personal sanitari i socio-sanitari i les persones residents, que fins ara ja han pogut rebre també aquesta dosi.

La dosi de record és altament recomanable, perquè tot i que les vacunes contra la covid proporcionen una resposta immunitària molt efectiva, algunes persones, malgrat tenir la pauta de vacunació completa, veuen disminuïda aquesta protecció, sobretot davant de no-

ves variants com l'òmicron, que és la majoritària actualment a Catalunya. La dosi de record augmenta la immunitat, l'allarga i ajuda a reduir el risc d'ingressar a l'hospital a causa de la covid.

La dosi de record, doncs, ajuda a maximitzar la protecció, a perllongar la seva durada i, en definitiva, a continuar protegint la sa-

La dosi de record augmenta la immunitat i l'allarga

lut pública de les nostres comunitats i, en particular, la de les persones amb més risc d'infecció i de malaltia greu.

CINC MESOS DESPRÉS

Per rebre la dosi de record cal que hagin passat cinc mesos des que es va rebre la segona dosi, en el cas d'haver rebut els vaccins de Pfizer o Moderna.

Si s'han rebut les dues dosis d'AstraZeneca o la dosi única de Jans-

sen, han d'haver passat tres mesos per poder rebre ara la dosi de record.

En tots dos casos, si superats els períodes de tres i cinc mesos es contrau la infecció per covid, s'haurà d'esperar quatre setmanes des de la recuperació de la malaltia per sol·licitar la dosi de record.

Per accedir a la vacunació, cal demanar cita prèvia a través del portal vacunacovid.salut.cat, des d'on es pot triar punt de vacunació i dia i hora. Els destinataris de la dosi de record aniran rebent un SMS convidant-los a la vacunació i dirigint-los a aquest enllaç.

La dosi addicional que s'està administrant és de Moderna o de Pfizer, indiferentment de la vacuna que s'hagi rebut a la primera i a la segona dosi. De fet, s'ha comprovat que totes dues vacunes, tant la Moderna com la Pfizer, tenen una eficàcia molt elevada, independentment de la vacuna que s'hagi rebut en l'aplicació de la pauta completa (Pfizer, Moderna, AstraZeneca o Janssen).

El Departament de Salut manté la crida a tota la població perquè es vacuni, tant les persones que poden rebre ara la dosi addicional com totes aquelles que encara no estan vacunades.

La vacunació redueix la probabilitat d'ingrés hospitalari

Foto: Generalitat

► Cal recordar que les persones no vacunades majors de 12 anys tenen una probabilitat 2,5 vegades més gran de ser hospitalitzades per covid i 4,9 vegades més d'entrar a l'UCI. En el cas dels majors de 50 anys, tenen una probabilitat 3,7 vegades més gran de ser hospitalitzades per covid i 8,1 vegades més d'entrar a l'UCI. I en la franja de més de 70 anys, tenen una probabilitat 6,1 vegades més gran de ser hospitalitzades i 15,2 vegades més d'entrar a l'UCI que les

persones d'aquesta edat que tenen dosi de record.

La vacunació contra la covid té com a objectiu protegir tota la població del virus per evitar casos de malaltia greu, covid persistent, ingressos hospitalaris i a les UCI i morts.

Està previst que s'ampliïn progressivament els grups per rebre la dosi de record quan hagi passat el temps necessari des de la darrera dosi de la vacuna. Aquests grups se seleccionen coordinadament en l'àmbit de l'estratègia estatal de vacunació.

Inquietud per l'incert futur del Clínic

» Veïns i comerciants creuen que, si la part hospitalària del centre marxa del barri, el comerç ho patirà
 » Els trasllat anunciat és el de la part de recerca científica, però la poca informació preocupa al barri

Alba Losada

ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Hi ha notícies que generen incerteses i un exemple clar és l'ampliació de l'Hospital Clínic. Al novembre es va anunciar que l'ampliació es farà a les pistes universitàries de la Universitat de Barcelona (UB), on en principi es traslladaria la part de recerca científica. La falta d'informació en torn aquest anunci inquieta ara els veïns del barri.

Tal com explica el president de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, Joan Vey, es desconeix si una part de l'àrea hospitalària marxarà de l'edifici actual. "Ens preocupa que es produeixi una descentralització, ja que el barri tindria molta manca de gent que va als bars, que hi treballa, que va a comprar...", alerta Vey. Les seves paraules fan evident que no vol

que el barri perdi una part important de la seva ànima. Aquesta inquietud també es palpa, per exemple, en les paraules d'Eduard Escofet, president del Mercat del Ninot, que reconeix que li "fastiguejaria" que marxés la part hospitalària del Clínic perquè "és la que porta volum de gent al barri". "Hi ha molt de moviment de treballadors, metges o infermers que quan pleguen s'acosten al mercat. També hi ha pacients o familiars de pacients que, per exemple, fan cafès als bars. Està clar que on deixa d'aver-hi gent els negocis es veuen afectats", afirma Escofet, qui també assegura que tindria pèrdues en la seva xarcuteria i carnisseria, que és a prop del Clínic.

Una de les coses que fan sospitar a Escofet que marxarà una part important del Clínic és la poca informació que s'ha donat sobre el tema. "Va sortir la notícia i al cap de res va quedar morta", indica. Per a ell, aquest si-

Fa un segle que l'Hospital Clínic és a l'Esquerra de l'Eixample. Foto: Twitter (@anaclau_rivas)

lenci de les administracions vol evitar possibles obstacles davant d'un pla que ja està ideat. Tal com insisteix, "ja està decidit i no ho diran gaire res perquè els veïns es pronuncin el mínim possible". Perquè, al final, després d'un segle a la mateixa ubicació, aquest seria un comiat dels que deixen ferides.

ENDERROC ATURAT

D'altra banda, l'Ajuntament ha frenat l'enderroc de l'antic edifici de la Unió Cooperativista Barcelonesa, on actualment hi ha la parròquia de Sant Isidor. L'església, propietària de l'edifici, va arribar a un acord amb el Clínic perquè s'hi faci un centre privat d'innovació tec-

nològica. L'abast de la conservació dependrà d'un informe patrimonial. Ja fa mesos, quan es va conèixer la notícia, diverses entitats es van mobilitzar per frenar l'enderroc. La seva última trobada, feta la setmana passada, va tornar a servir per mostrar el seu rebuig a la creació d'aquest centre privat.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniaxarxa.cat

grup comunicació21

Teatre | Una obra sobre l'Alzheimer precoç

El Centre Cívic Cotxeres Borrell acollirà aquest divendres l'obra de teatre 'Páramo de la memòria', que aborda la realitat d'una dona que comença a patir els símptomes de l'Alzheimer amb menys de 50 anys.

Centre LGTBI: tres anys lluitant per una ciutat més inclusiva

EQUIPAMENTS ▶ Hi ha equipaments que neixen per fer d'un barri i una ciutat un lloc millor per viure, i un clar exemple és el Centre LGTBI de Barcelona, que va complir tres anys de vida el passat 19 de gener. El balanç que fa d'aquest temps el director del centre, Andreu Agustín, és molt positiu. Cada any, explica, els serveis psicològics i jurídics o els especialistes en temes trans del centre atenen al voltant de 350 persones que necessiten acompanyament. "Un dels temes estrella són persones migrants LGTBI que demanen refugi o inserció laboral per a persones trans", indica Agustín.

A banda d'aquests serveis que ofereixen suport, en el centre també es fan activitats de diversitat sexual adreçades a tota la ciutadania, com ara debats, presentacions de llibres o exposicions de fotografia. Els objectius que persegueixen estan clarament a favor de totes les maneres d'estimar: trencar l'estigma i apropar la ciutadania a re-

El centre organitza activitats de temàtica LGTBI. Foto: Ajuntament

alitats que poden desconèixer. "D'aquesta manera, es pot prevenir la LGTBI-fòbia", recorda.

La presència del centre LGTBI a Sant Antoni és vista amb bons ulls per part dels veïns. Tal com assenyala el president de l'Associació de Veïns, Pep Sala, això no només es veu en el gran suport que aquests van donar al

centre a principis del 2019, quan va patir una agressió LGTBI-fòbica contra els seus vidres. També en la repercussió positiva, assegura Sala, que té entre alguns veïns. "El fet que visibilitzi la diversitat sexual ha ajudat que aquesta es normalitzi entre gent gran del barri. Es nota un canvi de mirada", celebra.

Crement tres terrasses de l'avinguda Mistral

COMERÇ ▶ El bar l'Esclop, la Bodega Mistral i la Bodega Calla y Tapa van viure un matí negre el passat divendres 28 de gener, quan els seus propietaris es van trobar part de les terrasses dels tres establiments calcinades. Tal com explica el propietari del bar l'Esclop, David Zhang, l'incendi va tenir lloc al voltant de les 3 de la matinada del mateix dia i la sorpresa de l'endemà va ser desagradable. "Va ser molt trist. Vam netejar-ho tot, vam trucar l'asseguradora i vam continuar treballant. No es pot fer més", recorda.

Davant d'aquests fets, es mostra tranquil. Les raons són principalment dues. Per una banda, indica, "en principi" la seva assegurança hauria de cobrir-li les destrosses de la terrassa. Per l'altra, afegeix, ha tingut el suport de "molts clients i veïns del barri". "Això m'ha fet sentir força bé", admet.

Sobre les causes dels fets, Zhang sosté que podrien ser fruit d'un accident. Tot i que, per la seva banda, els Mossos d'Esquadra van obrir fa pocs dies una investigació per esclarir els fets.

Part de la terrassa de L'Esclop cremada. Foto: Twitter (@SomSantAntoni)

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

**DIY
D'HOMS**

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2

CAP DE SETMANA

Ferreteria Llanza: un comerç arrelat al barri des del 1928

Alba Losada

DRETA DE L'EIXAMPLE

Hi ha pocs comerços al barri com la Ferreteria Llanza, situada al número 61 del passeig Sant Joan. Més que res perquè va néixer el 1928 i va sobreviure a l'esclat d'una bomba franquista. El seu propietari, Jaume Llanza, de 80 anys, recorda com el seu pare li havia explicat que un dia estava parlant a la botiga amb un amic quan van sentir unes sirenes. Van sortir al carrer i, com que no van veure res, van tornar a entrar. Van continuar xerrant i, segons afegeix, per casualitats de la vida, tots dos es van canviar de lloc. Llavors va explotar una bomba que no preveien i un tros de metralla es va colar per la porta. "Va matar el meu amic. Si haguessin continuat parlant igual que el principi, hauria mort el meu pare", diu.

Tot i que ja ha plogut molt des d'aquells temps, entrar a la Ferreteria Llanza és com tornar a

Jaume Llanza al taulell de la ferreteria. Foto: Línia Eixample

aquells dies llunyans. Moltes de les capses de cartó o fusta on es guarda el gènere són de llavors. Tal com recalca Llanza, "la botiga està igual que quan es va obrir". Però segurament és de les poques coses del barri que s'assembla al que va ser fa dècades.

Llanza assenyala que abans hi havia més feina perquè hi havia a la zona moltes fàbriques i tallers, però ara "tot són bars i restaurants". La feina, afegeix, "està calmada" des del 2008. "Un dia treballes i l'altra et mors de pena.

A més, la pandèmia s'ha notat", lamenta Llanza, qui alhora també reconeix que el pas del temps s'evidencia amb més canvis. No conèixer "cap veí" o l'encariment dels lloguers són dos exemples.

"Si el local no fos de propietat, la ferreteria no seguiria aquí. Quan se t'acaba el contracte, et pugen el lloguer i et fan fora", denuncia mentre deixa clar que vol seguir al peu del canó tot el temps possible. "Per mi treballar és un estímul. Hi ha gent que es jubila i s'acaba apagant", sosté.

Demanen un carril bici al voltant de la plaça Tetuan

MOBILITAT ▶ Les associacions de veïns de la Dreta de l'Eixample i del Fort Pienc han unit forces per traslladar al Districte diverses propostes per millorar l'estat de la plaça Tetuan. Una d'elles té a veure amb la mobilitat.

Actualment, les bicicletes i els patinets es veuen obligats a travessar la plaça quan pugen o baixen de passeig Sant Joan, raó per la qual els veïns han demanat que s'estudii fer un carril bici al seu voltant. Això no és tot. També han suggerit que, com a so-

lució provisional, s'hauria de limitar la velocitat a la plaça a 10 quilòmetres per hora i, a més, s'hauria de senyalitzar.

D'altra banda, el veïnat també ha demanat que s'obri un procés de consulta ciutadana per canviar el nom de l'espai, perquè plaça Tetuan fa referència a la batalla de Tetuan – 1863 – de la guerra colonial d'Àfrica. I, paral·lelament, han tornat a proposar recuperar el Refugi Anti-aeri de la Plaça Tetuan, fet durant la Guerra Civil i amb una capacitat per a 2.500 persones.

La mobilitat genera conflictes a la plaça. Foto: Twitter (@NoemiPauls)

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

dermitek
by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinetes de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

Com una espasa de Dàmocles

» Afectats per la futura escalinata de la Glòria de la Sagrada Família relaten la situació que pateixen
 » Aquests veïns asseguren que perdre casa seva o el seu negoci els suposaria un dany irreversible

Alba Losada
SAGRADA FAMÍLIA

El president de l'Associació d'Afectats per la Construcció de la Sagrada Família, Salvador Barroso, va comprar fa més de 30 anys el seu pis del passatge Font, molt a prop del temple. En aquells moments, assegura, no constava en el registre de la propietat que hi hagués cap afectació relacionada amb l'habitatge pel que fa a les obres de la Sagrada Família. La sorpresa, recorda, va arribar quan més tard es va assabentar que en un futur les obres de la basílica podrien fer que casa seva acabés a terra. "Em vaig quedar molt sorprès", assenyala.

La casa de Barroso és, segons diu, un dels "més de 3.000 immobles i comerços" que es veurien afectats si s'acaba construint l'escalinata de la Glòria. És per aquesta raó que el veïnat vol que es posi

en marxa la comissió de treball sobre l'encaix del temple amb els habitatges de l'entorn per trobar una solució. I Barroso té molt clar que els veïns no s'han de veure perjudicats. "Per què s'ha de beneficiar una entitat privada? Nosaltres no ens hem de moure", recalca. A Barroso, diu, li sobren els motius per mantenir aquesta postura. El seu pis del passatge Font és el lloc, subratlla, on ha viscut el naixement dels seus dos fills i on encara viu amb la seva dona, un dels seus fills i els seus dos gossos. "És casa meua", explica. "I el barri de la Sagrada Família és el meu barri", afegeix.

Les seves paraules denoten la dificultat que implica viure amb una incertesa com aquesta durant tants anys. Per a ell, és com passar "tota la vida" convivint amb "una espasa de Dàmocles". "No faig obres ni millores al pis perquè no sé què passarà demà. Així no es pot planejar bé la vida", insisteix Barroso.

Les obres del temple han fet passos importants en els darrers anys. Foto: Twitter (@sagradafamilia)

DES DEL 1967

El mateix sentiment d'incertesa acompanya al vicepresident de l'Associació d'Afectats per la Construcció de la Sagrada Família, Francesc Pla. Des de l'any 2000, diu, és propietari d'una farmàcia del carrer València que va comprar la seva mare el 1967.

"Sempre hem estat al barri", insisteix sobre una trajectòria que tem que pugui acabar des que les obres van començar a anar més de pressa fa uns 10 anys. Les conseqüències marcarien un abans i un després en la seva vida.

Tal com recorda, "tot això m'afecta perquè els meus pares

i el meu fill viuen al costat a la farmàcia i jo em guanyo la vida amb aquest negoci". És entre les parets d'aquest on també venen veïns preocupats preguntant-li si, per exemple, creu que haurien de reformar la cuina. "No és correcte tenir a tantes persones amb incertesa", conclou.

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
 (edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

Dos mons en un mateix barri

» L'Any Nou Xinès mostra com la relació entre els veïns locals i els d'origen xinès té marge per créixer
 » El projecte municipal d'integració de nous col·lectius Xeix vol trencar barreres i desconeixences

Alba Losada
EL FORT PIENC

Segons el calendari tradicional xinès, ahir va ser any nou. Concretament, el primer dia de l'any 4720, i és per això que el passat dissabte 29 de gener es va celebrar una jornada d'activitats a Arc de Triomf. Però més que entrar en detalls de com va ser aquesta festa tradicional a Barcelona, és important conèixer els seus protagonistes: la comunitat xinesa del Fort Pienc.

Recolzada al taulell del seu bar del barri, la Juani, d'origen xinès, explica que, com a gairebé tothom, li agrada celebrar l'Any Nou, però que no és gaire diferent de la resta de dies de l'any després de tant de temps vivint a la ciutat. Tal com assegura, "cada dia hi ha felicitat". La Juani va arribar a Barcelona el 1999 i fa 10 anys que viu al Fort Pienc,

on es troba a gust perquè la gent "és legal" i, a més, és la casa d'una gran comunitat xinesa.

Les ganes de parlar de la Juani, però, no són massa habituals entre els veïns xinesos del barri. De les set persones amb les quals ha intentat parlar aquest diari, només ella hi ha accedit. Aquesta actitud concorda amb la traslladada pel president de l'Associació de Veïns del Fort Pienc, Joaquim Mallén. El col·lectiu, diu, és "tan-cat" i es relaciona poc, la qual cosa fa que, per exemple, la resta de persones del barri vegin l'Any Nou Xinès com una festa "aliena".

PRESENCIA COMERCIAL

El president de l'Associació de Comerciants Eix Fort Pienc, Carlos del Río, subratlla que una de les dificultats amb les quals es troben molts veïns xinesos per relacionar-se amb el barri és que no dominen l'idioma. En aquest sentit, apunta, gràcies al projecte municipal d'integració per a col·lectius

El passat 29 de gener es va celebrar l'Any Nou Xinès al barri. Foto: Twitter (@AsociacionAKA)

nouvinguts Xeix la comunitat és menys "hermètica" del que podria arribar a ser. Però, sigui més o menys hermètica, el que és indiscutible és la seva forta presència en el teixit comercial. Segons diu del Río, un 20% dels comerços associats a l'eix comercial tenen propietaris d'origen xinès. "Per a

mi l'anàlisi és que venen aquí a treballar", sosté del Río. "I també a fer vida aquí", afegeix.

Una manera de crear vincles entre el veïnat local i el xinès és, per exemple, l'exposició fotogràfica que acull el Casal Transformadors sobre la regió Lishui, d'on prové part de la comunitat.

Tal com assenyala la presidenta de l'Associació Cultural Poble Xinès, Shufen Chen, la idea del projecte és donar a conèixer Lishui i que es vegi que la vida d'allà no és tan diferent de la del barri. "Si la gent es veu reflectida en veure les fotos, potser s'apropa més a la comunitat", reflexiona.

COMERÇ DE
 PROXIMITAT,
 UN VEI DE
 CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
 Mitjans Km 0

El Llorenç,
 el seu pare ja cuinava
 per la gent del barri

líniaeixample

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Barcelona suma esforços per una alimentació sostenible

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

“La Capital Mundial de l’Alimentació Sostenible ha servit per impulsar un canvi cultural i de conscienciació social respecte del sistema alimentari actual”. Són paraules de la regidora de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, en el marc de la primera sessió plenària per a l’elaboració de l’Estratègia d’Alimentació Sostenible Barcelona 2030, que va tenir lloc a

finals del mes de gener al Saló de Cent. Una jornada a la qual van assistir un centenar de membres d’organitzacions de diferents sectors del sistema alimentari que aposten per un canvi d’hàbits que ens porti cap a un paradigma d’alimentació sostenible. Hi van ser presents institucions públiques, científics, empreses privades, representants de la societat civil, professionals de la comunicació i representants de tots els grups municipals a l’Ajunta-

ment. Tot plegat, amb l’horitzó d’anar més enllà del paper de Barcelona com a Capital Mundial de l’Alimentació Sostenible i posar sobre la taula actuacions concretes en aquesta línia.

El resultat d’aquest procés de treball serà un full de ruta a seguir en matèria de polítiques alimentàries durant els pròxims vuit anys. Es recolliran visions, objectius, línies de treball i exemples de projectes d’èxit relacionats amb la transformació del

sistema alimentari a la ciutat. Amb tot, suposarà un pilar per a les pròximes accions d’ara i fins al 2030.

Els eixos d’aquesta estratègia d’alimentació, compartits amb el Pacte de Po-

El model alimentari actual és responsable d’entre el 21 i el 37% de les emissions de gasos contaminants

lítica Alimentària Urbana de Milà, es recullen en sis punts clau, com ara la preparació d’un context favorable per a una acció eficaç de les administracions, promoure dietes saludables, assegurar la igualtat social i econòmica, promoure la producció alimentària, millorar l’abastiment i la distribució d’aliments i reduir el malbaratament.

CANVI CLIMÀTIC

I és que el model alimentari actual és responsable d’entre el 21 i el 37% de les emissions de gasos d’efecte hivernacle a escala global.

D’aquesta manera, a través d’aquest procés de treball es dona continuïtat a l’esforç de l’any passat per convertir Barcelona en la Capital Mundial de l’Alimentació Sostenible.

Agròpolis: un espai comunitari plantejat des de la sobirania alimentària i l’ecologia

Alimentació

Va fer els seus primers passos el 2019, impulsat pel comissionat d’Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària. Es tracta de l’Agròpolis, un espai comunitari i transversal en el qual entitats, veïns i experts treballen braç a braç per promoure una alimentació sana, justa i sostenible a Barcelona. Tot plegat plantejat des de la sobirania alimentària i agroecològica.

L’Agròpolis participa en el procés d’elaboració de l’Estratègia d’Alimentació Sostenible Barcelona 2030. En aquest sentit, hi aporta la veu de l’agroecologia i la sobirania alimentària. Paral·lelament, escollirà quatre o cinc reptes de ciutat que s’identi-

fiquin amb l’estratègia per treballar en la creació conjunta de projectes que vagin en aquesta línia de treball.

UN ESPAI DE TROBADA

L’Agròpolis és un espai comunitari de diàleg, feina i acció que comparteixen la societat civil, el teixit econòmic, les universitats i l’Ajuntament. Aquests agents tenen en comú l’objectiu de col·laborar per transformar el sistema alimentari de la ciutat. Els seus principals eixos de treball són el polític, a partir del qual es poden expressar o contrastar polítiques entorn de l’alimentació sostenible; el de col·laboració, per crear projectes i accions que vagin en aquesta línia; i, a més, s’erigeix en un espai de trobada per establir sinergies.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Armariets refrigerats a sis mercats per recollir comandes

Digitalització

Fer una comanda al mercat i poder recollir-la sense cues i quan l'equipament ja hagi tancat. Aquesta és la principal finalitat dels armariets refrigerats que s'han instal·lat a sis mercats de la ciutat i a quatre aparcaments de B:SM que estan ubicats als mercats de la Boqueria, Sant Antoni, Sagrada Família i Guinardó. Els altres sis mercats amb armariets són el del Ninot, el de Sants, Llibertat, Concepció, Lesseps i Provençals.

Aquesta iniciativa forma part del pla de digitalització de mercats i consisteix en l'habilitació d'armaris refrigerats a una temperatura que oscil·la entre els dos i els vuit graus, amb compartiments individuals i interfície digital que permeten dipositar-hi comandes per part dels comerciants i que

poden ser recollides pels clients de forma còmoda, ràpida i segura. Aquests armariets estan connectats a internet a través d'una plataforma tecnològica que els gestiona i monitoritza. A més, poden comptar amb 18, 28 o 38 compartiments individuals.

COMANDES ONLINE

D'aquesta manera, es faciliten les comandes, que poden ser recollides sense la necessitat de fer cues i quan les parades o els mercats estiguin tancats. Ho permeten fer a través d'un servei de Click&Collect per als comerciants i per al futur Marketplace que es desenvoluparà als mercats de la ciutat.

La instal·lació d'aquests armariets refrigerats és una prova pilot, tot i que la voluntat de l'Ajuntament és que s'acabin instal·lant a tots els mercats municipals.

Pel que fa a l'aspecte digital, aquesta nova iniciativa es gestiona mitjançant un portal web de reserves en el qual els comerciants poden reservar els armariets per al mateix dia o per a un altre, sempre que estiguin disponibles. La plataforma, per altra banda, està configurada amb diferents franques de recollida de les comandes. Inicialment, hi ha una franja de matins –de 10 a 14:30 hores– i una altra de tardes –des de les tres i fins a les nou de la nit–, de dilluns a dissabte.

Amb tot, l'Ajuntament informa que de cara a la primavera començarà a implementar el Marketplace de Mercats de Barcelona, una plataforma de venda online comuna de les parades. La finalitat d'aquest servei és ajudar els botiguers a digitalitzar el seu negoci i disposar d'un mecanisme per fer el repartiment de les comandes als armariets.

EN PRIMERA PERSONA

“Un carrer sense botigues és un carrer insegur”

M. Carmen Mateos

Joieria Mateos
(Carmel Comerç)

M. Carmen Mateos és presidenta de Carmel Comerç i regenta, juntament amb el seu germà, la Joieria Mateos, tota una institució al barri, on està oberta des de fa 49 anys. Mateos reivindica la unió dels botiguers i que l'administració els doni suport per continuar aportant “llum” als carrers de la ciutat.

Quins creu que són els reptes del comerç de proximitat?

L'Ajuntament fa promoció per impulsar la digitalització del petit comerç, i això està bé. Però crec que haurien d'incentivar l'obertura de nous comerços, perquè un carrer sense botigues és un carrer insegur. La llum dels establiments fa que la gent se senti segura.

La crisi de la pandèmia ha empitjorat la situació del petit comerç, però se n'ha sabut refer a través de la unió...

És clar! És que si no ens unim ara... Els nostres socis reben informació sobre les ajudes, restriccions, horaris i recomanacions per evitar els riscos de la covid. Si no estàs associat, no la pots rebre. Cal promoure l'associacionisme comercial.

D'aquí que al districte hagin fet pinya amb la resta d'eixos comercials, oi?

Col·laborem a través de la Federació de Comerciants dels Tres Turons i també amb Cor d'Horta i Eix Maragall. Sempre que ens truquen, hi som. Millor units. Si no, no tindriem força davant les administracions.

Fotos: Ajuntament

Taller de cuina a la Boqueria per a persones amb síndrome de Down

Foto: Ajuntament

Formació

El Mercat de la Boqueria va acollir el passat dissabte 15 de gener un taller de cuina per a persones amb síndrome de Down. La finalitat d'aquesta activitat és donar eines a aquestes persones perquè puguin aprendre a preparar plats cuinats per elles mateixes i no dependre tant del menjar precuinat.

Els participants en el taller formen part del grup de lleure 'Quedem', que està adscrit a la Fundació Catalana Síndrome de Down. El col·lectiu va visitar la Boqueria per preparar una recepta a l'aula gastronòmica del mercat. L'encarregada d'elaborar el plat forma part de la Fundació i va decidir ensenyar-los a cuinar mandonguilles amb ver-

dures. La professional va explicar als membres de 'Quedem' els passos que requereix la recepta. Per fer-ho, els va dividir en dos grups que es van repartir les tasques per avançar en l'elaboració, com ara tallar les verdures o bé cuinar les mandonguilles.

FOMENTAR L'AUTONOMIA

La finalitat d'aquest taller és evitar que les persones amb síndrome de Down dependin tant dels productes precuïnats a l'hora de menjar i que puguin preparar plats saludables per elles mateixes.

El grup 'Quedem' és hereu del Programa d'Autonomia Jove i va ser creat el 1998 per fomentar l'oci en comunitat i possibilitar espais de relació per garantir el dret al lleure de les persones amb síndrome de Down.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Can Ricart, de fàbrica tèxtil a campus universitari

SANT MARTÍ/ Can Ricart és un nom imprescindible de la història de la industrialització de Barcelona. Aquest emblemàtic edifici del Poblenou, construït a finals del segle XIX, va ser una de les primeres fàbriques d'estampació mecànica de teixits de cotó a Catalunya i va estar activa fins a l'últim quart del segle XX. Tal és la importància d'aquest recinte que la Generalitat el va declarar Bé Cultural d'Interès Nacional l'any 2008. Però, lluny de ser només una joia del passat, Can Ricart –situat al voltant de la zona coneguda com el 22@– té un gran futur al davant. Un futur que, de fet, ja està molt a prop de convertir-se en present.

L'any 2015, l'Ajuntament de Barcelona, propietari de Can Ricart, va cedir a la Universitat de Barcelona (UB) la nau industrial principal i alguns edificis annexos per un

Un acord recent permetrà rehabilitar el recinte i convertir-lo en la seu del futur projecte del Campus de les Arts

període de cinquanta anys. Ara, aquesta cessió permetrà a la UB ampliar les seves instal·lacions i crear el Campus de les Arts, un projecte que té l'objectiu d'enfortir l'educació artística de nivell superior i que fa pocs mesos va rebre un impuls clau per poder tirar endavant.

Foto: Eurocatalana

Les institucions, universitats i entitats que impulsen el Campus de les Arts han signat un acord marc per fer-lo realitat. Aquest acord preveu rehabilitar la fàbrica de Can Ricart, que serà la seu del projecte i així es tornarà a omplir de vida. En aquest sentit, la UB ha sol·licitat finançament en el marc dels fons europeus Next Generation per a les obres de rehabilitació i adequació de l'edifici.

En total, la universitat més antiga de Barcelona disposarà de 6.800 metres quadrats a Can Ricart. Aquí s'hi faran activitats relacionades amb la recerca, la formació, la transferència de coneixement i l'acció institucional. Així doncs, esdevindrà un centre de referència per a l'educació artística universitària o superior. I és que el futur Campus de les Arts ha de servir per resoldre la fragmentació que pateix actualment l'o-

ferta d'ensenyaments artístics a Catalunya, ja que està dividida en dinou centres. Això provoca que hi hagi molt poca varietat de títols superiors i estudis de nivell de màster als quals puguin accedir els més de 8.000 estudiants d'aquest ram.

Amb tot, Can Ricart, una de les fàbriques que va marcar la revolució industrial de Barcelona, tornarà a ser ara un punt important per al desenvolupament de la ciutat.

Drets humans i plantes de tot el món: els ingredients d'uns jardins únics

SANTS – MONTJUÏC/ Tothom hauria de tenir gravats a foc en la memòria els drets humans i tenir-los presents per no tolerar-ne cap vulneració. Per això, al barri de la Marina hi ha uns jardins que s'esforcen a recordar-los. Són els anomenats jardins dels Drets Humans, que compten amb una trentena de plafons il·luminats distribuïts per tot l'espai on estan gravats els trenta articles que integren la Declaració Universal dels Drets Humans. D'aquesta manera, es pot fer una passejada recurrent (i, sobretot, recordant) els nostres drets.

Aquests jardins, que pertanyien a l'antiga fàbrica Philips, conserven espècies de plantes molt antigues i exòtiques, procedents d'arreu del món, algunes de les quals no es troben a cap altre indret de Barcelona. Això ha estat possible perquè, en el seu moment, la dona del director de la fàbrica, la senyora Van der Harst, es va dedicar en cos i ànima a aquest espai. Va ser ella qui, any rere any, va omplir els jardins d'espècies que portava de diferents punts del planeta, gràcies als seus nombrosos viatges, i després en va tenir cura. Per tant: gràcies, senyora Van der Harst.

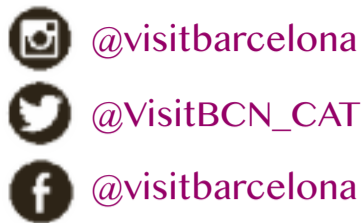
Foto: Ajuntament

Un mirador excepcional dedicat a Joan Sales

GRÀCIA/ L'autor d'*Incerta glòria*, Joan Sales, bé mereix un mirador. En sortir del Park Güell es troba el mirador dedicat a aquest escriptor, poeta, traductor i editor. Des d'allà es pot veure tota la ciutat: la geometria perfecta de l'Eixample, amb la silueta impactant de la Sagrada Família, però també els gratacels del Fòrum. Sens dubte, és una parada obligada per a locals i visitants. A més, és una bona opció per aprendre més coses sobre la figura de Joan Sales, ja que hi ha una placa que la recorda i la posa en valor.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El passat fabril de les Corts es manifesta a la Colònia Carné

Foto: Ajuntament

LES CORTS/ Cases baixes de maó situades a petits passatges que van a parar al mur d'una antiga fàbrica, rere el qual hi ha una imponent xemeneia. Així és la Colònia Carné, el patrimoni arquitectònic que explica l'important passat fabril de les Corts.

Concretament, es tracta d'un conjunt d'habitatges construïts al primer terç del segle XX, que s'estenen en quatre passatges petits i tranquils, que surten de la vorera de l'avinguda de Sant Ramon Nonat que dona al costat Besòs i moren al carrer del Danubi, al mur perimetral del que un dia va ser la fàbrica Carné. Les cases d'aquesta petita colònia industrial ocupen uns solars estrets i allargats i són obra de Modest Feu. Aquest íntim amic d'Antoni Gaudí –va ser col·laborador seu en el disseny de mosaics modernistes– és també

l'artífex de les casetes del passatge de Xile, situat a la façana Llobregat de la mateixa avinguda de Sant Ramon Nonat.

De fet, hi ha moltes semblances entre els habitatges de la Colònia Carné (construïts entre els anys 1928 i 1932) i els del passatge de Xile (edificats entre 1931 i 1934). Per exemple, en ambdós casos, les façanes estan coronades per l'any de construcció o pel nom escollit pel propietari.

Centrant-nos només en la colònia industrial de les Corts, algunes de les cases tenen els mateixos elements decoratius que la fàbrica Carné. Els esgrafiats distintius d'aquesta fàbrica es poden observar al seu mur, al carrer del Danubi. Just al darrere hi ha la xemeneia que, avui dia, fa que els veïns del barri de la Maternitat i Sant Ramon recordin l'activitat

industrial que hi va tenir lloc no fa tants anys. És per això que passejar per aquesta zona pot suposar també una lliçó d'història.

UN DISTRICTE INDUSTRIAL

El passat industrial de les Corts es veu reflectit a més punts del districte, entre els quals destaquen les Cristalleries Planell i la fàbrica de cintes de seda Benet i Campabadal. En els últims anys, aquests edificis s'han adequat i han recuperat el pols i el contacte amb els veïns. Així, les Cristalleries Planell són un equipament municipal que acull diferents serveis, i a la fàbrica Benet i Campabadal hi ha la Biblioteca Montserrat Abelló i l'Ateneu de Fabricació de les Corts.

Tot plegat ajuda a mantenir viu i present entre el veïnat un passat sense el qual no es pot entendre el districte actual.

Ciutat Vella

Espelmes de luxe a la barroca Cereria Subirà

Comprar espelmes de totes les formes i colors elaborades de manera tradicional, amb les millors parafines i amb cera d'abella, encara és possible a Barcelona. Per fer-ho, només cal anar a la Cereria Subirà, a la baixada de la Llibreteria.

A més, anar-hi és tota una experiència: el negoci es troba en un local barroc que va obrir l'any 1847 com a botiga de roba de luxe. Avui dia, encara conserva aquell encant vuitcentista, amb l'escala barroca que es bifurca i les columnes barroques on descansen enormes escultures.

UNA CERERIA AMB HISTÒRIA

Però el local de la baixada de la Llibreteria no ha estat sempre la ubicació de la Cereria Subirà. De fet, aquest negoci es va fundar molt abans de l'obertura d'aquell establiment.

La cereria va néixer l'any 1761 al carrer dels Corders, però la botiga original es va haver d'enderrocar quan es va obrir la via Laietana. Aleshores va ser quan es va traslladar a la seva ubicació actual, que llavors es coneixia com a baixada de la Presó.

L'any 1939, un cop acabada la Guerra Civil espanyola, el cerer vigatà Paulí Subirà es va fer càrrec del negoci. Actualment, la seva família el continua regentant. L'establiment forma part dels comerços històrics i emblemàtics de Barcelona.

Foto: Aj.

El pont que va unir dos districtes per sobre de les vies del tren

Foto: Ajuntament

SANT ANDREU/ No hi ha dubte que el valencià Santiago Calatrava és actualment un arquitecte de renom internacional, amb obres repartides arreu del món. Però cal recordar que una de les primeres construccions que va donar-li aquesta fama mundial va ser el pont que va aixecar entre els carrers de Bac de Roda i de Felip II, que uneix els districtes de Sant Andreu i Sant Martí. El va construir entre els anys 1985 i 1987 i li va permetre guanyar el premi FAD d'arquitectura del 1987, un reconeixement molt important.

Es tracta d'una obra d'enginyeria escultòrica construïda sobre les vies del tren que separaven els dos districtes. El pont està format per dos arcs bessons d'acer blanc i quatre cables de suport. Això, juntament amb els punts de llum que s'integren a la barana i a la

calçada del pont, van convertir aquesta obra d'enginyeria en un tresor escultòric. De fet, avui dia, l'anomenat pont de Calatrava és una icona representativa de la nova arquitectura que es va començar a desplegar a Barcelona quan va ser escollida com a seu dels Jocs Olímpics del 1992. És, per tant, un símbol d'aquell punt d'inflexió que va marcar per sempre la història de la ciutat.

El pont de Calatrava es pot travessar tant caminant com conduint, i fer-ho és una oportunitat per descobrir els detalls d'aquesta obra conceptual, que representa la tensió entre forces oposades. Però no només se'n pot gaudir travessant-lo: veure el pont i la seva lluminositat des de qualsevol punt és una experiència agradable per a la vista. Una obra que, sens dubte, ha deixat empremta.

L'equip de Tati Torres jugarà a casa el pròxim dissabte 5 de febrer contra el CD Santa Ana, en partit corresponent a la 16a jornada del grup 2 de la Segona Divisió. El CFS Eixample no va competir el cap de setmana passat perquè la seva cita amb el CFS Castellón es va ajornar.

Estela Cusiné i els girs de la vida

» La jugadora del CB Roser té als genolls condropatia rotuliana avançada, pròpia d'algú de 70 anys
 » "Fa dos anys potser em costava anar a entrenar-me i ara hi vaig molt motivada", confessa

Toni Delgado
EL FORT PIENC

"Hauria preferit que fos una ruptura de lligaments creuats o de menisc per poder-me operar, però no he passat pel quiròfan... Em parlaven d'inflamació de greix de Hoffa, de la síndrome de la plica sinovial...", recorda Estela Cusiné (Barcelona, 1997), jugadora del CB Roser.

En l'última ressonància li van veure una "condropatia rotuliana avançada, de grau 4". "El que pot tenir una persona de 70 anys, per exemple", amplia Cusiné. L'única solució que té perquè els seus genolls aguantin és fer una prevenció muscular i potenciar la musculatura. Al començament de la temporada va ser quan es va posar les piles. "Se'm va inflar l'altre genoll. Va ser un cop de realitat. Fins a la lesió, sempre havia estat molt activa, però després ja

havia deixat de ser-ho tant", confessa la jugadora.

Té condropatia rotuliana als dos genolls. "Només puc muscular, perquè tampoc vull que m'infiltrin", explica. Està contenta perquè aquesta temporada està bé i nota que els genolls no li estan fallant. A banda, té molta sort amb el seu preparador físic: "El Javi sap què puc donar i em pot exigir. A vegades em preguntava quin tipus de dolor sentia i no li sabia descriure".

MOTIVACIÓ

A diferència d'altres temporades, en aquesta la barcelonina va tenir molt clar que volia continuar jugant a bàsquet. "Vaig renovar pel CB Roser convençuda perquè aquest esport és una passió que em permet desconnectar de tot i compartir molts moments amb unes companyes que m'ajuden i a qui estimo molt", reconeix. "Fa dos anys potser em costava anar a

Estela Cusiné, jugadora del CB Roser. Foto: Clàudia Vies

entrenar-me, i ara ho faig molt motivada. El bàsquet i l'equip m'omplen de vida", amplia.

Graduada en doble titulació de fisioteràpia i de Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (CAFE), sempre ha estat una entusiasta de l'esport i de les re-

lacions humanes. Sempre ha tingut mil inquietuds. De petita va ballar, feia dansa, hip-hop, tocava el piano... Va ser a 6è de Primària quan es va apuntar a bàsquet amb les seves amigues i la seva germana Èlia al col·legi Assumpció de Nostra Senyora.

Després ja va fitxar pel CB Roser, d'on ja no s'ha mogut.

Quan va arribar al club era "molt dolenta" i, com que eren moltes nenes, l'entrenador les va dividir en dos equips. "Sempre li dic al Sergi Galceran que no sé què em va veure per posar-me a l'A, el millor", explica, divertida. A poc a poc es va sentir més còmoda a la pista i la temporada en què més ha gaudit ha estat amb el júnior interterritorial. Ja feia temps que doblava en dos equips. Quan era sènior va arribar la lesió.

Després de la gran victòria per 76-35 contra el CB Igualada, a qui li va remuntar el *basket average*, i la derrota per 45-51 contra el líder invicte, el CB Grup Barna, el CB Roser no té cap marge d'error. Dissabte visiten el Draft Gramenet, "un desplaçament que sempre ens costa contra un rival que té un molt bon planter". Cusiné s'hi deixarà l'ànima. Sap millor que ningú els girs que fa la vida.

Copa Catalunya de bàsquet				Lliga EBA				Classificacions				2a de futsal				3a catalana de futbol			
Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC
1. CB Grup Barna	10	627	487	1. CB Tarragona	11	1030	943	1. CFS Castellón	36	48	18	1. Peña Anguera	37	46	18	1. CD Arrabal Calaf	35	46	27
2. CB Roser	8	701	581	2. CB Salou	9	991	897	2. CN Caldes	34	50	23	2. CD Arrabal Calaf	35	46	27	2. CD Arrabal Calaf	35	46	27
3. CB Igualada	9	668	635	3. EM El Olivar	9	989	940	3. FSF César Augusta	32	54	32	3. Sant Genís-Penitents	34	36	14	3. Sant Genís-Penitents	34	36	14
4. TGN Bàsquet	7	642	595	4. CB Valls	9	939	824	4. InterSala Promesas	30	46	28	4. CE Apa Poble Sec	33	53	21	4. CE Apa Poble Sec	33	53	21
5. Draft Gramenet	5	604	575	5. CB Castelldefels	9	943	838	5. CFS Eixample	27	53	32	5. Young T. Badalona	31	35	20	5. Young T. Badalona	31	35	20
6. Joventut Les Corts	3	544	564	6. CB Roser	7	969	915	6. Peña Esplugues B	26	60	41	6. Fundació P.CE Júpiter	25	25	20	6. Fundació P.CE Júpiter	25	25	20
7. CB La Salle Reus	3	574	616	7. FC Martinenc B.	6	1005	1004	7. AE Les Corts-UBAE	25	47	31	7. CD Pomar	24	31	29	7. CD Pomar	24	31	29
8. CB Cornellà	1	577	726	8. SESE	5	844	905	8. CD La Concòrdia	24	52	32	8. FC l'Esquerra	24	22	21	8. FC l'Esquerra	24	22	21
9. CB Valls	2	467	625	9. CB Es Castell	5	933	997	9. Fútbol E. Zaragoza	23	40	42	9. AE La Salut Pere Gol	21	34	35	9. AE La Salut Pere Gol	21	34	35
No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat				10. UE Sant Cugat	4	903	1036	10. AECS l'Hospitalet	21	43	46	10. CF EE Guineueta	18	25	42	10. CF EE Guineueta	18	25	42
				11. UE Horta	3	891	993	11. FS Castelldefels	13	37	42	11. UD Montbau	17	31	27	11. UD Montbau	17	31	27
				12. UE Barberà	2	796	941	12. FS Ripollet	9	33	51	12. UD Montsant	16	40	45	12. UD Montsant	16	40	45

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA] [1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials

líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
3 expositor
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Ps. St Joan 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@MACBA_Barcelona)

Art contemporani

Aquest febrer és l'últim mes per gaudir de l'exposició 'Apunts per a un incendi dels ulls' al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA). Es tracta de la primera mostra en el marc de 'Panorama', una nova sèrie de projectes transdisciplinaris (inclou pintura, escultura, fotografia i *performance*, entre d'altres) que explora les estètiques i les pràctiques artístiques contemporànies de la ciutat i el seu voltant. És una exposició col·lectiva que pretén, tal com el seu nom indica i com expliquen des del museu, "prendre nota, revelar i connectar sense ser conclouent en absolut".

Famosos

Tot i haver format part de grans musicals, com *Mamma Mia!* o *El rey león*, i d'haver estat ballarina de programes com *Tu cara me suena* d'Antena 3, fins fa ben poc Chanel Terrero (L'Havana, 1991) era una gran desconeguda. Des de fa uns dies, en canvi, el seu nom és a tot arreu. Aquesta artista totterreny –és cantant, ballarina i actriu–, que es va traslladar amb la seva família a Olesa de Montserrat quan tenia quatre anys, ha estat l'escollida per representar Espanya a Eurovisió 2022. Amb la cançó *SloMo* va aconseguir guanyar, el passat 29 de gener, la final del Benidorm Fest i, per tant, va obtenir el pas directe al festival musical europeu. La seva victòria, però, ha estat envoltada de polèmica, ja que Chanel no va ser la més votada pel públic i va guanyar gràcies al suport del jurat professional. La controvèrsia i els missatges negatius han fet que la cantant deixi el seu compte de Twitter, però també ha rebut una allau de suport de companys i seguidors.

La fitxa

C H A N E L

QUI ÉS?

ÉS FAMOSA PER...

Participar en el Benidorm Fest
Abans havia actuat a musicals i havia estat ballarina a la TV

QUÈ HA FET?

Ser escollida per anar a Eurovisió
Representarà Espanya després de guanyar el Benidorm Fest

A LES XARXES...

Polèmica pel sistema de votacions

El seu triomf ha generat controvèrsia però també ha rebut suport

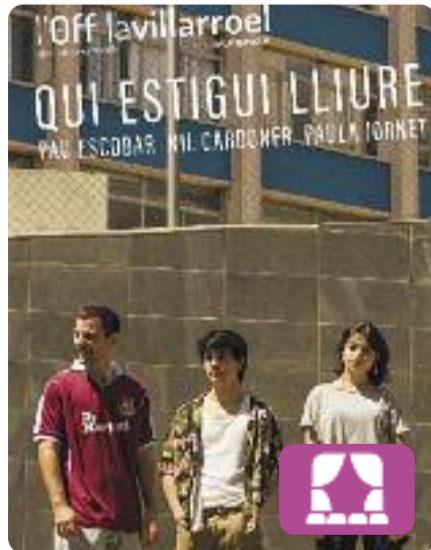
Llibres

El record de la bellesa
Oriol Broggi

A l'hora d'enfrontar-se a una obra d'art, pot ser la bellesa un fi en si mateixa? Quina és la feina d'un director de teatre que vol aixecar una funció que perduri en el record de l'espectador? Com treballa aquest director que sap que, quan la seva feina fructifiqui, no serà en escena per recollir els aplaudiments? Tot això i més es planteja Oriol Broggi en aquest assaig.

Teatre

Qui estigui lliure
Xavi Buxeda i Marcet

Des de petits, el Pol, l'Àlex i la Carla deixen passar les hores a una zona abandonada del barri. Sembla que res els pot separar, fins que un d'ells es veu involucrat en una agressió homòfoba. Ara proven de descobrir si és possible reconciliar-se mentre reneguen tant de la violència com de la seva pròpia identitat. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Suposo que l'amor és això
Ginestà

Pau i Júlia Serrasolsas ja són tot un fenomen entre la joventut catalana. Després de l'èxit del seu segon disc, *Ginestà* (Kasba Music, 2019), els germans de Sant Andreu de Palomar publiquen aquest febrer l'àlbum *Suposo que l'amor és això* (Kasba Music), amb una desena de cançons que exploren les diferents maneres de viure i d'entendre l'amor.

Pelis i sèries

Los ojos de Tammy Faye
Michael Showalter

Tammy Faye Bakker (Jessica Chastain) va ser una telepredicadora molt popular als Estats Units dels anys 70 i 80. Ella i el seu marit, Jim Bakker (Andrew Garfield), van crear un imperi del no-res, amb una xarxa de cadenes de televisió religioses i, fins i tot, un parc temàtic. Però les irregularitats financeres, les rivalitats i els escàndols els van fer caure fins a l'infern.

ESTILS DE VIDA

Recuperar l'hàbit de llegir

Foto: Pexels

❗ OCI

“Últimament no lleixo tant perquè no tinc temps”. Di-gues la veritat: quant fa que dius això? És normal que amb la feina i la rutina notis que els dies no són prou llargs per fer tot el que t'agradaria fer, però ara pensa en les estones que dediques a fer *scroll* a qualsevol xarxa social o a mirar qualsevol cosa a la tele... Oi que potser sí que tindries una mica de temps per llegir?

Com que som a principis d'any, encara pots proposar-te un bon objectiu per al 2022: recuperar l'hàbit de la lectura. Si necessites raons per fer-ho, més enllà de tornar a gaudir del plaer de llegir, tingues en compte els beneficis que comporta: redueix l'estrès, millora la memòria, relaxa i millora el son, entre d'altres.

És bo que, per reconnectar amb la lectura, comencis amb alguna cosa lleugera i que realment t'interessi. No cal que triïs el clàssic més llarg que trobis només perquè “s'ha de llegir”: busca llegir per pur plaer. Si no saps què escollir, deixa't aconsellar a llibreries i biblioteques. I, si comences un llibre i veus que no t'agrada, deixa'l. Per últim, descobreix els teus moments ideals per llegir, com al transport públic de camí a la feina o al llit abans de dormir.

Les claus.....

LECTURES LLEUGERES

Per recuperar l'hàbit lector, comença per alguna cosa lleugera i “fàcil” de llegir

FES-HO PER PLAER

Tria un llibre que realment et cridi l'atenció i t'interessi. Si el comences i no t'agrada, deixa'l

DEIXA'T ACONSELLAR

Si no saps per on començar, deixa't aconsellar tant a biblioteques com a llibreries

ESTONES IDEALS

Descobreix quins són els teus moments ideals per llegir, com al tren de camí a la feina o al llit a la nit

Foto: Pexels

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Ψ

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

AQUEST ANY

Àccura Si o Si!

MATRÍCULA 0€*

PISCINA INTERIOR · ACTIVITATS DIRIGIDES · AFORAMENTS REDUÏTS
 ENTRENAMENT PERSONAL · **PILATES REFORMER** · FISIOTERÀPIA

ÀCCURA BRUC
 Bruc, 122 Barcelona
 T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es

*Promoció vàlida fins el 28 de febrer 2022. Consulta condicions.